

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventtikirkko – numero neljäkymmentäkolme

Jeff Pippenger

2026-02-09

Luku neljäkymmentäkolme

Jumalalliseen Ylipappiin yhdistettyjen kahdeksankymmenen inhimillisen papin vertauskuva on luku ”81”, josta löydämme Millerin unen kirjasta Early Writings. Ilmestyskirjan ”81”:ssä havaitsemme, että kun aivan viimeinen sinetti poistetaan, taivaassa on hiljaisuus puoleksi tunniksi. Habakuk 2:20 sanoo, että kaiken maan tulee vaieta, kun Herra on pyhässä temppelissään.

Ja kun hän avasi seitsemännen sinetin, tuli taivaassa hiljaisuus noin puoleksi tunniksi. Ilmestys 8:1.

Seitsemännen sinetin poistaminen tapahtuu kolmenkymmenen päivän aikana, sillä se on viimeinen sinetti. Joulukuun 31. päivänä 2023 Hesekielin luut alkoivat ylösnousemusprosessin. Tämän jälkeen Kristus alkoi opettaa neljäkymmenen päivän ajan. Tuo päivämäärä merkitsi 1 260 päivän päättymistä 18. heinäkuuta 2020 tapahtuneesta pettymyksestä lukien, ja Johannes ilmoittaa meille Ilmestyskirjan luvussa yksitoista, että meidän tulee mitata temppeli, mutta jättää esipiha pois. Esipiha päättyy hajaannuksen päättyessä, sillä Johannes ilmoittaa meille, että 1 260 on annettu pakanoille, jotka ovat esipiha. Mitattaessa tuo historia on jätettävä pois.

Kun Miller herää ja näkee tomuharjamiehen, huone on tyhjä, ja kohottaessaan äänensä Miller on yhä erämaassa. Ylösnousemuksen historiasta aina juuri ennen sunnuntailakia Kristus rakentaa sadan neljäkymmenenneljän tuhannen temppelin, niin kuin Hän teki neljänäkymmenenä kuutena vuonna vuodesta 1798 vuoteen 1844.

Kun Hän alkaa opettaa, Hän toimii temppelissään, erityisesti noiden kolmenkymmenen päivän aikana. Enkelit vaikenevat silloin kolmekymmentä minuuttia, samalla kun Hän opettaa kolmensadan milleriläissaarnaajan pappejaan, eli Gideonin kolmensadan miehen armeijaansa, tai samalla kun Hän julkaisee kolmesataa vuoden 1843 karttaa; ja kaiken tämän Hän tekee niiden kolmenkymmenen päivän aikana, jotka ulottuvat happamattoman leivän päättymisestä pasuunoiden sanomaan asti. Hän lakaisi Millerin huoneen lattiaa, mutta se on Hänen lattiensa, joten Millerin huone on Hänen temppelinä. Hän on saattamassa päätökseen työn, jossa pyyhitään pois joko niiden synnit tai nimet, jotka kutsuttiin ehdokkaina olemaan sadan neljäkymmenenneljän tuhannen joukossa.

Pasuunansanoma, joka tulee viisi päivää ennen taivaaseenastumista ja kymmenen päivää ennen tuomiota, on koetinkivi. Se, mitä tapahtuu niiden kolmenkymmenen minuutin aikana, jolloin taivas on hiljaa, eli niiden kolmenkymmenen päivän aikana, jolloin Kristus opettaa pappeja, on jo tuottanut kaksi luokkaa silloin, kun sinetti painetaan pasuunan, taivaaseenastumisen ja tuomion

kolmen vaiheen aikana. Se on helppo nähdä.

Jos joudut siihen pisteeseen, jossa sinun tulee antaa pasuunan sanoma, ja kieltäydyt antamasta sanomaa, epäonnistut.

Kolme askelta, ”pasuuna, ylösnousemus ja tuomio”, muodostavat yhden tienviitan kolmessa vaiheessa, aivan kuten historian alussa yksi tienviitta esitettiin ”kuolemalla, hautaamisella ja ylösnousemuksella”. Kolmivaiheinen koetus lopussa on ratkaiseva koetus, joka edeltää helluntailaista sunnuntailakia viidellä päivällä.

Viisi päivää ylösnousemuksen jälkeen happamattoman leivän juhlan päätyminen saapuu, ja tuo pyhä kokous merkitsee vuoden 2024 ensimmäistä ja perustavaa koetusta. Aiotko syödä taivaan leipää vai inhimillisen järkeilyn leipää? Tuo koetus tuli vuonna 2024, ja sitä oli esikuvallistanut Aadamin ja Eevan, Nimrodin, Aaronin, Jerobeamin, Koorahin ja hänen kapinallisiensa, milleriläisen historian protestanttien, John Harvey Kelloggin alfa-kapinan, vuoden 1888 kapinan ja tietenkin 9/11:n kapinan perustava kapina. Kainin perustava kapina välittää kysymyksen kateudesta veljeäsi kohtaan kautta koko perustavien kapinoiden linjan.

Kaikki perustavaa laatua olevan kapinan esikuvat ovat kapinaa Jumalaa vastaan, mutta joihinkin niistä, kuten vuoden 1888 kapinallisiin ja Koorahin kapinallisiin, sisältyy se tosiasia, että valittu sanansaattaja on osa koetusta. Millerin tunnistuksen hylkääminen siitä, että juuri Rooma vahvistaa näyn Danielin 11:14:ssä, on sekä sanoman että sanansaattajan hylkäämistä. Koetus on perustavaa laatua oleva, sillä Isä Miller ei ainoastaan tunnistanut jakeen neljätoista ryöstäjiä Roomaksi, vaan samoin teki myös Millerin poika.

Viisi päivää 31. joulukuuta 2023 tapahtuneen ylösnousemuksen jälkeen Millerin valmisteleva opetuspalvelutyö siirtyi sen haltuun, joka tuli Johanneksen jälkeen. Kolmenkymmenen päivän ajan Kristus antaisi temppelissä oleville palvojille erityistä opetusta ”kasvoista kasvoihin”. Tämän valmistuksen tarkoituksena oli valmistaa 80:n papisto julistamaan pasuunansoiton juhlan varoitussanoman.

Tuo kolmenkymmenen päivän valmistautuminen koostuu alussa olevasta perustavasta ensimmäisestä koetuksesta ja lopussa olevasta toisesta temppelikoetuksesta. Toinen temppelikoetus päättyy ennen kuin pasuunoita puhalletaan, ja tämä yksityiskohta esitetään sen vuoksi Millerin unessa silloin, kun Kristus heitti jalokivet rasiaan. Vasta tehtyään tämän Hän kutsuu Milleriä ”tulemaan ja katsomaan”. Pasuunavaroituksesta aina tuomiota varten tapahtuvaan ylösnousemiseen saakka lippumerkki nostetaan ylös ennen sunnuntailakia. Kaikki jalokivet ovat temppelissä ennen kuin Milleriä kutsutaan ”tulemaan ja katsomaan”, ja juuri silloin, kun kaksi todistajaa nostetaan ylös pilvissä, heidän vihollisensa näkevät heidät.

Heidän ennustuksensa islamista tulevasta hyökkäyksestä, joka epäonnistui vuonna 2020, on määrä toistaa sen jälkeen, kun se on korjattu, niin kuin Snow’n todellinen Keskiyön huuto. Millerillä oli ymmärrys, jonka hän tunnisti Keskiyön huudoksi, mutta Samuel Snow korjasi Millerin Keskiyön huuto -sanoman, ja tästä syystä Snow’n Keskiyön huuto -sanomaa kutsutaan milleriittien historiassa ”todelliseksi” Keskiyön huuto -sanomaksi. Keskiyön huudon sanoma on sanoma, joka

on korjattu ja korjauksen kautta voimaannutettu.

Pettyneet näkivät kirjoituksista, että he elivät viivytyksen aikaa ja että heidän tuli kärsivällisesti odottaa näyn täyttymistä. Sama todistusaineisto, joka johti heidät odottamaan Herraansa vuonna 1843, johti heidät odottamaan Häntä vuonna 1844. Early Writings, 247.

Ilmiö tapahtui ajanjakson 1840–1844 lopussa, ja se tapahtui myös alussa. Josiah Litch ennusti islamia koskevan täyttymyksen vuonna 1840. Hän saattoi ennustuksensa julkisuuteen vuonna 1838 ja sitten korjasi sen kymmenen päivää ennen 11. elokuuta 1840. Korjatun ennustuksen täyttyminen voimaannutti ensimmäisen enkelin sanoman. Toinen sanoma voimaannutettiin korjatun Keskiyön huudon sanoman kautta. Kaksi todistajaa yhdestä historiasta, joista toinen on alfa-todistaja ja toinen oomega-todistaja. Yhdessä ne osoittavat sanoman voimaannuttamisen, joka perustuu aikaisemman sanoman korjaamiseen.

Alfa osoittaa islamia koskevan profetian, ja oomega osoittaa suljettua ovea koskevan profetian. Rivi rivin päälle, islam vuonna 1840 ja suljettu ovi vuonna 1844, osoittaa islamin ja suljetun oven olevan keskiyön huudon sanoma. Sanoman alussa islam päästetään irti, niin kuin Kristuksen riemullisessa sisääntulossa. Siinä kohdassa ovi suljetaan kymmenen neitsyen vertauksessa, niin kuin ovi suljetaan Jumalan huoneen tuomion yhteydessä. Sanoman päätöksessä islam iskee jälleen samalla, kun ovi suljetaan Yhdysvaltojen ylle.

On tärkeää nähdä, että 3. Mooseksen kirjan kahdeskymmeneskolmas luku osoittaa pääsiäisen kolme askelta alussa ja pappien kolme askelta lopussa. Papit korotetaan uhriksi sunnuntailaissa, mutta heidät puhdistetaan ennen tuota tapahtumaa. Kun heidät korotetaan, he ovat tunnuslippu, ja kun Kristus korotettiin linjan alussa olevissa kolmessa askeleessa, Hän veti koko maailman tykönsä. Niiden sadanneljänkymmenenneljän tuhannen korottaminen on sen linjan loppu, joka alkoi Kristuksen korottamisesta. Sekä alussa että lopussa osoitetaan yksi kolmen askeleen tienviitta.

Alussa on kolme askelta, joita seuraa viisi päivää, ja lopussa kolme askelta, joita seuraa viisi päivää. Siitä eteenpäin kertomus koskee suurta joukkoa, sillä pappeus on vahvistettu sadan neljänskymmenen neljän tuhannen tunnuslipuksi. Lehtimajanjuhlan seitsemän päivää on ajanjakso pakanoille. Jos jätämme pois pakanoiden ajan, joka alkaa sunnuntailaista, ja jätämme pois ne kolme ja puoli päivää, jotka päättyivät vuonna 2023, meillä on sadan neljänskymmenen neljän tuhannen temppeli edustettuna helluntaikauden viidenkymmenen päivän sisällä 31. joulukuuta 2023:sta pian tulevaan sunnuntailakiin asti.

Viisi päivää ylösnousemuksesta neitsyille, kolmekymmentä sitä seuraavaa päivää papeille. Sitten viisi päivää pasuunasanomaa neitsyiltä, päättyen heidän taivaaseenastumiseensa, kun neljäskymmentä päivää päättyy, minkä jälkeen seuraa viisi päivää tuomioon, ja sen jälkeen viisi päivää sunnuntailakiin. Neitsyiden vertauskuvana luku ”5” esittää niiden sadan neljänskymmenenneljän tuhannen askeleet, jotka ovat neitsyitä ja jotka ovat myös pappeja.

Kolmenkymmenen opetuspäivän aikana viimeinen, seitsemäs sinetti poistetaan, ja juuri tuona ajanjaksona Miller näkee jalokivien tulevan palautetuiksi. ”Tule ja katso” on ensimmäisiin neljään

sinettiin perustuva vertauskuva; niinpä kun seitsemäs sinetti avattiin, Milleriä kehoitettiin ”tulemaan ja katsomaan”, mutta kaikki taivaan enkelit vain katsovat hiljaisuudessa. Millerin uni osoittaa jalokivien, jotka ovat ne sata neljäkymmentäneljätuhatta, sinetöimisen, samalla kun se myös osoittaa jalokivet, jotka ovat Keskiyön huudon sanoma. Tuo sanoma välittää neitsyille sen voiman, joka saa aikaan sinetöimisen, ja likaharjamies osoittaa Hänet, joka hallitsee sekä sanansaattajia että sanomaa.

Vuosi 2024 edustaa perustavaa koetusta, ja nyt vuonna 2026 temppelikoetus on saapunut. Olemme nyt siinä kolmenkymmenen päivän ajanjaksossa, jossa Kristus opettaa, ja tämän tosiasian tunnistamatta jättäminen on kohtalokasta.

Sanoman ja sanansaattajan tunnistaminen oli osa sitä perustavaa koetusta, jota Rooman suorittama näyn vahvistaminen edusti, ja se on osa Elia ja Ahabin kertomusta.

Ja Juudan kuninkaan Aasan kolmantenakymmenentenä kahdeksantena hallitusvuotena alkoi Omrin poika Ahab hallita Israelia; ja Omrin poika Ahab hallitsi Israelia Samariassa kaksikymmentäkaksi vuotta. Ja Omrin poika Ahab teki sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä, enemmän kuin kaikki ne, jotka olivat olleet ennen häntä. Ja tapahtui, ikään kuin olisi ollut vähäinen asia vaeltaa Nebatin pojan Jerobeamin synneissä, että hän otti vaimokseen Iisebelin, sidonilaisten kuninkaan Etbaalin tyttären, meni ja palveli Baalia ja kumarsi häntä. Ja hän pystytti Baalille alttarin Baalin temppeliin, jonka hän oli rakentanut Samariaan. Ja Ahab teki aseran; ja Ahab yllytti Herraa, Israelin Jumalaa, vihaan enemmän kuin kaikki Israelin kuninkaat, jotka olivat olleet ennen häntä. Hänen päivinään beeteliläinen Hiël rakensi Jerikon; sen perustuksen hän laski esikoisensa Abiramin hinnalla, ja sen portit hän pystytti nuorimman poikansa Segubin hinnalla, Herran sanan mukaan, jonka hän oli puhunut Nuunin pojan Joosuan kautta. Ja Elia, tisbiläinen, joka oli Gileadin asukkaita, sanoi Ahabille: Niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, jonka edessä minä seison: näinä vuosina ei tule kastetta eikä sadetta muutoin kuin minun sanani mukaan. 1. Kun. 16:29–17:1.

Ahabiin liittyvät luvut lisäävät kohdan asiayhteyttä. ”Kolmekymmentäkahdeksan” merkitsee ”nousemista”. Israelia käskettiin ”nousemaan” ja menemään luvattuun maahan kolmenakymmenentenäkahdeksantena vuonna.

Nyt nouskaa, sanoin minä, ja menkää Seredin puron yli. Ja me menimme Seredin puron yli. Ja aika, jonka kuljimme Kades-Barneasta, kunnes olimme tulleet Seredin puron yli, oli kolmekymmentä kahdeksan vuotta, kunnes koko sotakelpoisten miesten sukupolvi oli hävinnyt leirin keskeltä, niin kuin Herra oli heille vannonut. 5. Mooseksen kirja 2:13, 14.

Jeesus paransi kolmekymmentäkahdeksanvuotiaan rampamiehen, kun Hän käski tätä ”nousemaan”.

Ja siellä oli eräs mies, joka oli sairastanut tautiaan kolmekymmentäkahdeksan vuotta. Kun Jeesus näki hänen makaavan siinä ja tiesi hänen jo kauan olleen siinä tilassa, hän sanoi hänelle: Tahdotko tulla terveeksi? Sairas mies vastasi hänelle: Herra, minulla ei ole ketään, joka veden kuohuessa veisi minut altaaseen; mutta sillä aikaa kun minä olen menossa, toinen astuu alas ennen minua. Jeesus sanoi hänelle: Nouse, ota vuoteesi ja käy. Ja mies tuli heti terveeksi, otti

vuoteensa ja käveli. Ja se päivä oli sapatti. Johannes 5:5–9.

Josiah Litch esitti vuonna 1838 ennustuksen, jota hän tarkensi vuonna 1840. Se kolmaskahdeksas vuosi, johon Mooses viittaa Viidennessä Mooseksen kirjassa, oli myös neljäskymmenes vuosi. Josiah Litchin kaksivaiheinen prosessi vastasi hänen kaimansa, kuningas Joosian, kaksivaiheista herätystä. Numerot 38 ja 40 suhteessa toisiinsa edustavat ylösnousemista, mikä tapahtuu kahdelle todistajalle, kun heidät nostetaan pilviin.

Litchin yhteydessä korottaminen toteutui toisen vitsauksen islamin sanoman kautta. Se korottaminen, jota Kristuksen taivaaseenastuminen merkitsee, tulee islamin pasuunasanomien jälkeen. Nuo waymarkin, pasuunan, taivaaseenastumisen ja tuomion, kaksi ensimmäistä askelta esikuvattiin Litchissä, jonka kaksi askelta puolestaan esikuvattiin kuningas Joosian kaksivaiheisessa herätyksessä ja uskonpuhdistuksessa. Viidennessä Mooseksen kirjassa käsky oli nousta ja mennä luvattuun maahan, ja tunnuslipun korottaminen sunnuntailaissa on täsmälleen sama lupaus.

Ahab hallitsi kaksikymmentäkaksi vuotta; näin ollen hän hallitsee aikana, jolloin jumaluus yhdistyy ihmisyyteen, mikä on se kolmenkymmenen päivän ajanjakso, joka edeltää pasuunan sanomaa. Ahab on Trump, joka tulee aivan lähitulevaisuudessa menemään naimisiin Iisebelin kanssa. Trumpin aikana ainoastaan Elialla on sade-sanoma. Tämä tosiasia on perustavanlaatuinen, sillä sadan neljäskymmenen tuhannen liike on menetelmän liike, jossa edetään rivi rivin päälle; ja tuo menetelmä perustuu siihen perustavaan totuuteen, että sadan neljäskymmenen tuhannen uudistusliike on esikuvallisesti kuvattu jokaisessa pyhän historian uudistusliikkeessä. Jokaisessa noista liikkeistä johtajat olivat osa koetusprosessia. Joka kerta.

Ahab on seitsemäs kuningas Jerobeamin lukien, ja olemme toistuvasti osoittaneet, kuinka Ahab edustaa tilaa sunnuntailakriisin aikana. Olemme osoittaneet, kuinka laodikealainen seitsemännen päivän adventistikirkko rakensi Jerikon uudelleen vuonna 1863, mikä maksoi Whiteille heidän vanhimman ja nuorimman poikansa ja esikuvasi Jerikoa sunnuntailain aikana. Vuosi 1863 on sunnuntailain esikuva.

Tekstikohta on täynnä symboliikkaa, joka osoittaa ajanjakson olevan sadan neljäskymmenen tuhannen sinetöimisen aikaa; ja siinä ajanjaksossa Millerin sellaisen totuuden ymmärryksen hylkääminen, joka asetettiin Habakkukin vuoden 1843 taululle, on perustavaa laatua olevaa kapinaa. Siihen sisältyy myös Jumalan valitseman sanansaattajan sivuuttaminen samalla verukkeella kuin Koorahin kapinalliset ja vuoden 1888 kapinalliset, jotka väittivät, että koko seurakunta on pyhä.

Olemme nyt temppelin koetuksessa, jolloin taivaan ikkunat avataan yhdessä taloudenhoidollisen oven kanssa. Tuo taloudenhoidollinen ovi merkitsee siirtymää papeille Laodikeasta Filadelfian pappeihin. Se merkitsee Millerin unen väärennösten ja aitojen jalokivien erottamista toisistaan. Ikkunat osoittavat kirouksen tai siunauksen. Malakia 3 asettaa koetuksen palauttamisen varaan. Millerin uni korostaa sekä pappeuden että sanoman ennalleenasettamista. Ilmestys 19 yksilöi Herran armeijan, joka nostetaan esiin, kun ennustus islamia koskevasta pasuunan sanomasta täyttyy.

Koetus, joka edeltää pasuunan sanoman lakmuskokeen koetusta, on toinen, ja se on temppelikoe. Millerin uni synnyttää kaksinkertaistuman, joka aina liittyy toiseen kokeeseen, sillä Millerin unessa jalokivet ovat sekä sanomat että sanansaattajat. Temppelikoe käsittää myöhäissateen rivi rivin päälle -menetelmän soveltamisen. Se vaatii pappeja näkemään temppelin profetian eri linjoissa, jotta sanomat voitaisiin sovittaa yhteen. Likaharjamiehen suurempi arkku on sadan neljäkymmenen neljän tuhannen temppeli, ja Malakian aitta on sama. Temppelin kalustuksen sydän on liitonarkki, johon peittävät kerubit lakkaamatta katsovat ja siten korostavat kaikkien pyhien olentojen huomion kohdetta. Tämän historian pyhien tulee katsoa temppeliin ja tähytä arkkiin.

Sadan neljäkymmenenneljän tuhannen temppeli on 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenkolmannen luvun aihe, ja se esittää historiallisen linjan, joka täyttyi Kristuksen aikana siinä, mitä sisar White kutsuu ”helluntaikaudeksi”. Ylösnousemuksesta helluntaihin, eli 31. joulukuuta 2023:sta sunnuntailakiin, 3. Mooseksen kirjan 23. luvun profeettallinen linja kuvaa sadan neljäkymmenenneljän tuhannen temppeliä. Tuo historia alkaa kolmen askeleen tienviitalla, jota seuraa viisi päivää, ja se päättyy kolmen askeleen tienviittaan, jota seuraa viisi päivää. Alfa ja omega historioiden keskellä ovat pappien sinetöimisen kolmekymmentä päivää. Tämä kokonaislinja alkaa seitsemännen päivän sapattina ja päättyy seitsemännen vuoden sapattina. Tällä tasolla sadan neljäkymmenenneljän tuhannen temppeli on arkki, joka vie 8 sielua uudeksi tehdyllä maalle, ja se on myös liitonarkki, jonka yllä on kahden enkelin varjo, aivan kuten kaksi sapattia varjostavat sadan neljäkymmenenneljän tuhannen papiston temppeliä, jota helluntaikausi edustaa.

3. Mooseksen kirjan kahdeskymmeneskolmas luku käsittelee sadanneljäkymmenenneljän tuhannen pappeutta helluntaikauden lopullisen ilmenemisen aikana, sen kauden, joka alkoi Kristuksen ylösnousemuksessa ja jatkui viisikymmentä päivää myöhemmin helluntaipäivään saakka. Helluntaikausi vahvistuu, kun 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenkolmannen luvun ensimmäiset kaksikymmentäkaksi jaetta asetetaan rinnakkain viimeisten kahdenkymmenen kahden jakeen kanssa. William Millerin uni osoittaa, että Jumalan sanan jalokivet ovat sekä sanoma että sanansaattajat.

”Minulla on ollut kallisarvoisia tilaisuuksia saavuttaa kokemus. Minulla on ollut kokemus ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomista. Enkelit kuvataan lentämässä keskitaivaalla, julistaen maailmalle varoitussanomaa, jolla on suora kosketus niihin ihmisiin, jotka elävät tämän maan historian viimeisinä päivinä. Kukaan ei kuule näiden enkelien ääntä, sillä he ovat vertauskuva, joka edustaa Jumalan kansaa, joka toimii sopusoinnussa taivaan maailmankaikkeuden kanssa. Miehet ja naiset, jotka Jumalan Henki on valaissut ja jotka totuuden kautta on pyhitetty, julistavat nämä kolme sanomaa oikeassa järjestyksessään.” Life Sketches, 429.

Enkelit ovat Jumalan kansan vertauskuvia; tämän kansan tehtävänä on julistaa enkelin edustamaa sanomaa.

”Aika on lyhyt. Ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomat ovat ne sanomat, jotka on annettava maailmalle. Me emme kuule kirjaimellisesti näiden kolmen enkelin ääntä, vaan

nämä Ilmestyskirjan enkelit edustavat kansaa, joka on oleva maan päällä ja julistava nämä sanomat.

”Johannes näki ’erään toisen enkelin tulevan alas taivaasta; hänellä oli suuri valta, ja koko maa valkeni hänen kirkkaudestaan.’ Ilmestys 18:1. Tuo työ on Jumalan kansan ääni, joka julistaa maailmalle varoitussanomaa.” The 1888 Materials, 926.

Enkelit edustavat niitä ihmisiä, jotka julistavat enkelien edustamia sanomia. William Miller on profeetallisesti edustettuna lukuisissa sovelluksissa. Yksi näistä sovelluksista on se, että Milleriä edustavat ensimmäinen ja viimeinen aikaprofetia, joita hänet johdatettiin julistamaan. Seitsemän aikaa eli 2 520 vuotta, jotka päättyivät vuonna 1798, oli Millerin alfa-löytö, ja pyhäkön puhdistaminen 2 300 illan ja aamun lopussa 22. lokakuuta 1844 oli Millerin omega-löytö. Milleriläinen historia ulottuu vuodesta 1798 vuoteen 1844, ja vaikka se oli ensimmäisen ja toisen enkelin historiaa, sitä kutsutaan tämän historian sanansaattajan nimellä. Milleriläinen historia osoittaa, että Miller oli se ”ääni”, joka julisti ensimmäisen ja toisen enkelin sanomaa, ja ensimmäinen enkeli ilmoitti tuomion alkamisesta 22. lokakuuta 1844, ja ensimmäinen enkeli saapui lopun aikana vuonna 1798, Israelin valtakunnan ”seitsemän ajan” hajottamisen päättyessä. Miller on sekä 2 520 vuoden profetian että 2 300 vuoden profetian vertauskuva.

Vuoden 1798 ensimmäinen tienviitta ilmoitti, että tuomio alkaisi, kun 2 300 vuotta päättyisivät 22. lokakuuta 1844. Sitten Herra avasi valon seitsemännen päivän sapatista, ja Hänen tarkoituksensa oli saattaa työ päätökseen, niin että Hän pyrki vuonna 1856 avaamaan lisää valoa seitsemästä ajasta, mutta uskon sijasta ilmeni kapina. Seitsemän aikaa on milleriläisen historian alfa ja 2 300 on omega.

Seitsemän aikaa kuvataan seitsemännen vuoden sapattina, ja 2 300 kuvataan seitsemännen päivän sapattina. Milleriläisten historiaa edustavat vuodet 1798 ja 1844, ja 1798 edustaa seitsemää aikaa ja 1844 edustaa 2 300 vuotta. Nämä kaksi sapattia ovat Leviticus 23:ssa kuvatun historian kirjatukia. Nämä kaksi sapattia edustavat kahta sanomaa, jotka muodostavat yhden sanoman. Nämä kaksi sanomaa edustavat milleriläisiä, sillä kansa, joka julistaa sanomat, edustaa niitä enkeleitä, jotka symboloivat sanomaa. Vuonna 1798 ensimmäinen enkeli saapui, ja vuonna 1844 kolmas enkeli saapui.

Kolmannessa Mooseksen kirjassa, luvussa 23, on seitsemän juhlaa ja seitsemän pyhää kokousta, vaikka jokainen juhla ei ole pyhä kokous eikä päinvastoin. Kaikki juhlat sijoittuvat ensimmäisen ja viimeisen pyhän kokouksen väliin; näistä ensimmäinen on alussa seitsemännen päivän sapatti ja viimeinen lopussa seitsemännen vuoden sapatti. Juhlien historiaa rajaavat nämä kaksi sapattia, jotka edustavat William Milleriä ja milleriläisiä.

Kun 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenenkolmannen luvun ensimmäiset kaksikymmentäkaksi jaetta ja viimeiset kaksikymmentäkaksi jaetta yhdistetään, helluntain ajanjakso tunnistetaan. Rakenne, joka syntyy, kun rivit tuodaan yhteen, on ehdottoman jumalallinen. Rakenteen helluntain ajanjakso havainnollistaa selvästi kolmen enkelin kolme askelta. Se kantaa ”Totuuden” tunnusmerkkiä. Se kantaa Alfa ja Omegan tunnusmerkkiä. Se kantaa Palmonin tunnusmerkkiä. Se johdattaa tutkijan kaikkeinpyhimmän sydämeen. Se osoittaa sadan neljäkymmenenneljän

tuhannen temppelin. Se ulottuu aina uudeksi tehtyyn maahan asti.

Tätä 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennen kolmannen luvun totuutta avataan nyt sinetistään tempelikoetuksen yhteydessä, joka edeltää lakmuskoetta ja kolmatta koetusta. Kolmas enkeli saapui vuonna 1844, ja sitten jälleen 9/11:nä ja sitten jälleen vuonna 2023. Kun kolmas enkeli saapui vuonna 1844, uskollisten tuli uskossa seurata Kristusta kaikkeinpyhimpään. 3. Mooseksen kirjan kahdeskymmeneskolmas luku on tie kaikkeinpyhimpään ja edustaa tempelikoetuksen osatekijää. Johannesta käskettiin mittaamaan temppeli ja myös siinä rukoilevat.

Millerin lipas on temppeli, ja jalokivet ovat siinä olevat palvojat. Malakian aitta on temppeli, ja kymmenykset ovat siinä olevat palvojat. Helluntaikausi, sellaisena kuin se on esitettyä 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennenkolmannen luvun line upon line -sovelluksessa, edustaa sadanneljänkymmenennenneljäntuhannen temppelinä. Vielä suoremmin se kuvaa liitonarkkia, jonka peittävät kerubit katsovat kymmeneen käskyyn, Aaronin versoneeseen sauvaan ja kultaiseen mannaa sisältävään astiaan.

Peittävät kerubit ovat enkeleitä, ja enkelit edustavat sanomaa ja sanansaattajaa. Sanoma, joka on 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennenkolmannen luvun alfa-sanoma, on seitsemännen päivän sapatti, ja omega-sanoma on seitsemännen vuoden sapatti. Molemmat ovat sanomia, ja ne ovat myös William Millerin ja milleriläisten alfa- ja omega-sanomat, kun ”seitsemän ajan” täyttymys vuonna 1798 on seitsemännen vuoden sapatin vertauskuva, ja vuonna 1844 Jumala johdatti kansansa kaikkeinpyhimpään, missä he löysivät seitsemännen päivän sapatin. Nuo kaksi sapattia ovat 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennenkolmannen luvun ensimmäinen ja viimeinen pyhä kokous, ja helluntaikausi sijoittuu niiden molempien väliin, aivan kuten arkki oli sijoitettu kahden peittävän kerubin väliin.

Temppeli on mitattava, ja siihen sisältyy pihan jättäminen pois, sillä se on annettu pakanoille. Sunnuntailain aikana Jumalan huonetta koskeva tuomio päättyy, ja pakanoiden tuomio alkaa. Pakanain ajat päättyivät vuonna 1798, 1 260 vuoden lopussa, ja kolmen ja puolen päivän lopussa (1 260:n vertauskuva) Johanneksen tuli jättää piha pois.

Ja minulle annettiin ruokoa muistuttava mittakeppi; ja enkeli seiso i sanoen: Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne, jotka siellä rukoilevat. Mutta jätä pois temppelin ulkopuolella oleva esipiha äläkä mittaa sitä, sillä se on annettu pakanoille; ja pyhää kaupunkia he tallaavat jalkoihinsa neljäkymmentä kaksi kuukautta. Ilmestys 11:1, 2.

Esikartano oli jätettävä pois, sillä se oli annettu pakanoille, jotka tallasivat sitä jalkoihinsa kolme ja puoli päivää eli neljäkymmentäkaksi kuukautta.

Ja he kaatuvat miekan terään ja joutuvat vangeiksi viettäviksi kaikkien kansojen sekaan; ja Jerusalem on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät. Luuk. 21:24.

Pakanain aikojen täyttymys tapahtui vuonna 1798, jolloin Danielin kirja avattiin sineteistään.

”Jerusalem in temppelissä matala muuri erotti ulomman esipihan pyhän rakennuksen kaikista muista osista. Tähän muuriin oli eri kielillä kirjoitettu ilmoituksia, joissa sanottiin, ettei kukaan

muu kuin juutalainen saanut ylittää tätä rajaa. Jos pakana olisi rohjennut astua sisempään pihaan, hän olisi saastuttanut temppelin ja maksanut siitä hengellään. Mutta Jeesus, temppelin ja sen palveluksen alkuunpanija, veti pakanat luokseen inhimillisen myötätunnon siteellä, samalla kun hänen jumalallinen armonsa toi heille sen pelastuksen, jonka juutalaiset hylkäsivät.” Alfa ja omega, 194.

31. joulukuuta 2023 päättyivät ne kolme ja puoli profeetallista päivää, jotka lasketaan 18. heinäkuuta 2020 tapahtuneesta pettymyksestä. Nuo kolme ja puoli vuotta osoittavat, että profeetallinen sanoma olisi silloin sinetistä avattu ja että pakanain ajat olivat täyttyneet ja lakanneet temppelin ja siinä rukoilevien mittaamisesta. Sunnuntailaissa, joka helluntaikaudella oli helluntaipäivä, tuomio siirtyy pakanoille. Kun jätämme pakanain ajat taakse mitattaessa sadan neljäkymmenen neljän tuhannen temppeliä, havaitsemme, että 31. joulukuuta 2023 sunnuntailakiin saakka on temppeli.

Temppelin todistus on se, että se pystytetään kahdessa vaiheessa: ensin perustus, sitten temppeli tunnistetaan valmiiksi, kun peruskivi, joka hylättiin, ihmeellisesti tulee kulmakiveksi. Perustus laskettiin, kun muinainen Israel ensimmäisen käskyn historiassa tuli ulos Babylonista, ja temppeli valmistui toisen käskyn historiassa, mutta ennen kolmatta käskyä. Perustuksen koetus tapahtui vuonna 2024, ja me olemme nyt temppelin koetuksessa. Tuo temppelin koetus päättyy kolmanteen koetukseen ja lakmuskokeeseen, ja temppelin koetus vaatii Jumalan kansaa mittaamaan temppelin.

Temppeli 3. Mooseksen kirjassa 23 nostetaan esiin 31. joulukuuta 2023 alkaen aina sunnuntailakiin saakka, ja tuossa profeetallisessa historiassa ovat edustettuina ne kolme koetusta, jotka aina esiintyvät, kun profetia avataan. Viimeinen näistä kolmesta on ratkaiseva koetus, jota Exeterin leirikokous edusti. Tuossa kokouksessa joko osallistuitte teltassa pidettyihin kokouksiin, joissa vanhin Snow esitti kahdesti sanomansa todellisesta Keskiyön huudosta, tai osallistuitte tunnepitoisiin ja epätasapainoisiin kokouksiin Watertownin teltalla. Kun kokoukset päättyivät, todellisen Keskiyön huudon sanoma levisi kuin hyökyaalto. Exeter oli ratkaiseva koetus, ja ratkaiseva koetus edustaa sinetöimistä.

Exeterin leirikokousta esikuvasi Kristuksen voitollinen sisääntulo Jerusalemiin, ja Lasarus johti aasia, jonka selässä Jeesus ratsasti. Lasaruksen kuolema oli 18. heinäkuuta 2020 tapahtunut pettymys, mutta hän oli myös Kristuksen kruunaava ihme ja Hänen jumaluutensa ”sinetti”.

”Jos Kristus olisi ollut sairasvuoteen äärellä, Lasarus ei olisi kuollut; sillä Saatanalla ei olisi ollut mitään valtaa häneen. Kuolema ei olisi voinut tähdätä tikariaan Lasaruksen Elämänantajan läsnä ollessa. Sentähden Kristus pysytteli poissa. Hän salli vihollisen käyttää valtaansa, jotta voisi ajaa hänet takaisin voitettuna vihollisena. Hän salli Lasaruksen joutua kuoleman vallan alaisuuteen; ja kärsivät sisaret näkivät veljensä pantavan hautaan. Kristus tiesi, että heidän katsellessaan veljensä kuolleita kasvoja heidän uskonsa Lunastajaansa joutuisi ankaralle koetukselle. Mutta Hän tiesi myös, että sen taistelun tähden, jonka läpi he nyt kulkivat, heidän uskonsa loistaisi esiin paljon suuremmassa voimassa. Hän kärsi jokaisen surun piston, jonka he kestivät. Hän ei rakastanut heitä vähemmän sen tähden, että viipyi; vaan Hän tiesi, että heidän, Lasaruksen, oman itsensä ja opetuslastensa tähden oli saavutettava voitto.

“‘Teidän tähtenne’, ‘että uskoisitte’. Kaikille, jotka ojentautuvat tuntemaan Jumalan johdattavan käden, suurimman masennuksen hetki on se aika, jolloin jumalallinen apu on lähimpänä. He katsovat taaksepäin kiitollisina matkansa synkimpään vaiheeseen. ‘Herra tietää, kuinka jumalaiset pelastetaan’, 2 Piet. 2:9. Jokaisesta kiusauksesta ja jokaisesta koettelemuksesta Hän tuo heidät esiin lujemman uskon ja rikkaamman kokemuksen kanssa.”

“Viivytellessään tullakseen Lasaruksen luo Kristuksella oli armollinen tarkoitus niitä kohtaan, jotka eivät olleet ottaneet Häntä vastaan. Hän viipyi, jotta herättämällä Lasaruksen kuolleista Hän antaisi uppiniskaiselle, epäuskoiselle kansalleen vielä yhden todistuksen siitä, että Hän todella oli ‘ylösnousemus ja elämä’. Hän ei mielellään luopunut kaikesta toivosta kansansa suhteen, noiden Israelin huoneen köyhien, harhailevien lampaiden suhteen. Hänen sydämensä oli murtumaisillaan heidän katumattomuutensa tähden. Armossaan Hän päätti antaa heille vielä yhden todistuksen siitä, että Hän oli Ennalleenasettaja, Hän, joka yksin saattoi tuoda elämän ja kuolemattomuuden valoon. Tämän oli määrä olla sellainen todistus, jota papit eivät voisi väärin tulkita. Tämä oli syy Hänen viivytykseensä lähteä Betaniaan. Tämän kruunaavan ihmeen, Lasaruksen herättämisen, oli määrä painaa Jumalan sinetti Hänen työilleen ja Hänen väitteelleen jumaluudesta.” Alfa ja omega, s. 528, 529.

Voitokas sisääntulo alkoi aasin irrottamisella Kristuksen ratsastettavaksi.

Ja kun he lähestyivät Jerusalemiä ja saapuivat Betfageen, Öljymäelle, silloin Jeesus lähetti kaksi opetuslasta sanoen heille: Menkää kylään, joka on vastapäätä teitä, niin te kohta löydätte sidotun aasintamman ja varsan sen kanssa; päästäkää ne ja tuokaa minulle. Ja jos joku sanoo teille jotakin, niin sanokaa: Herra tarvitsee niitä; ja kohta hän lähettää ne. Tämä kaikki tapahtui, jotta kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo: Sanokaa tytär Siionille: Katso, sinun Kuninkaasi tulee sinun tykösi, sävyisänä ja aasintamman selässä istuen, ja varsan, ikeenalaisen aasin varsan, selässä. Ja opetuslapset menivät ja tekivät niin kuin Jeesus oli heitä käskenyt. Matteus 21:1–6.

Keskiyön huudon sanoma liittyi toisen enkelin sanomaan, joka oli tullut ensimmäisen pettymyksen yhteydessä. Kristuksen aikana tuo pettymys oli Lasaruksen kuolema, ja milleriläisille se oli vuoden 1843 epäonnistunut ennustus, joka toteutui 19. huhtikuuta 1844. Molemmat nuo pettymykset edustavat 18. heinäkuuta 2020.

Kolmannen Mooseksen kirjan kahdessakymmenennessäkolmannessa luvussa kuvatulla helluntai-ajanjaksolla lakmustestiä edustaa pasuunajuhlan, Kristuksen taivaaseenastumisen ja sovituspäivän kolminkertainen tienviitta. Nämä kolme askelta edustavat lakmustestiä suhteessa perustuksen ja temppelin kahteen ensimmäiseen koetukseen. Nämä kolme askelta sijoittuvat viisi päivää ennen helluntain sunnuntailakia ja merkitsevät sadan neljäkymmenen neljän tuhannen korottamista tunnuslipuksi. Jos he läpäisevät lakmustestin, heidät korotetaan; jos eivät, heidät puhalletaan ulos Millerin unen ikkunoista.

Sinetöimisen kolmas vaihe on sovituspäivä, ja se edustaa synnin poispyyhkimistä. Toinen vaihe on Malakian leeviläisuhrin ylentäminen, ja ensimmäinen vaihe on pasuunoiden sanoma. Vuodesta 1844 lähtien ihmiskunta on elänyt seitsemännen pasuunan soimisen historian aikana. Seitsemännen pasuunan ulkoinen sanoma on islamin kolmannen voihuudon sanoma, ja seitsemännen pasuunan

sisäinen sanoma on Kristuksen työ yhdistää jumaluutensa sadan neljäkymmenen tuhannen ihmisyyteen.

Jatkamme seuraavassa artikkelissa.

”Profeettojen kirjoituksissa kuvataan näkymiä, jotka, vaikka ovat iän harmaannuttamia, näyttäytyvät meille uusien ilmoitusten tuoreudessa ja voimassa. Uskon kautta ymmärrämme, että nämä kertomukset Jumalan menettelystä kansansa kanssa menneinä aikakausina on säilytetty, jotta voisimme havaita ne opetukset, jotka Jumala haluaa opettaa meille nykyajan kokemusten välityksellä.

Eläessämme, kuten elämme, ajanjaksossa, joka ei ole vähemmän merkityksellinen kuin se, joka välittömästi edelsi Kristuksen toista adventtia, meidän tulee olla erityisen varovaisia välttääksemme tekemästä samankaltaisia erehdyksiä kuin ne, joita tekivät juutalaiset Kristuksen ensimmäisen adventin aikana.

”Samoin kuin juutalaiset johtajat, jotka vähitellen kehittivät muodollisen jumalanpalvelusjärjestelmän, jossa epäolennaisten seikkojen merkitystä suuresti paisutettiin, ovat jotkut ihmiset nyt vaarassa kadottaa näkyvistään tähän sukupolveen soveltuvat tärkeät totuudet ja etsiä sellaista, mikä on uutta, outoa, lumoavaa.

On tarpeen vaalia korkeita periaatteita. Niitä, jotka tavoittelevat ja puolustavat mielikuvituksellisia ajatuksia, on opetettava tuntemaan, mikä on totuus, ennen kuin he ryhtyvät opettamaan muita. Ihmistekoisia teorioita ja oletuksia ei tule etsiä totuutena.

On monia, jotka ovat periaatteelle yhtä uskollisia kuin teräs, ja heitä autetaan ja siunataan; sillä he itkevät eteishallin ja alttarin välillä sanoen: ”Säästä kansaasi, Herra, äläkä anna perintöosaasi häväistyksen alaiseksi.” Meidän on annettava kolmannen enkelin sanoman peruseriaatteiden tulla esiin selvinä ja selvärajaisina. Uskomme suuret pylvää kestävät kaiken painon, joka niiden päälle voidaan asettaa.

Tässä harhan, haaveilun ja unelmoinnin ajassa meidän on opittava Kristuksen opin ensimmäiset alkeet. Pyrkikäämme siihen, että voimme apostolin kanssa sanoa: ”Emme ole seuranneet vieikkaasti sommiteltuja taruja, kun teimme teille tunnetuksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen voiman ja tulemuksen.” Herra kutsuu meitä noudattamaan korkeita ja jaloja periaatteita.

”Totuus, nykyinen totuus, on kaikkea sitä, miksi Jumalan sana sen esittää. Herra tahtoo kansansa pidättävän kaikesta tarpeettomasta, kaikesta, mikä johtaa mystiikkaan. Ne, joita kiusataan antautumaan mielikuvituksellisille, kuvitelluille opeille, upottakoot akselinsa syvälle taivaallisen totuuden louhoksiin ja varmistakoot aarteiden, joka merkitsee sen vastaanottajalle iankaikkista elämää. Sanassa on mitä kalleimpia totuuksia. Ne löytyvät niille, jotka tutkivat vakavasti; sillä taivaalliset enkelit ohjaavat etsintää.

Viitaten niihin, jotka nyt elävät maan päällä, Paavali julisti: ”Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyensä haalivat itselleen opettajia, ja kääntävät korvansa pois totuudesta sekä kääntyvät taruihin.”

Kuinka merkityksellinen, kuinka sielua liikuttava, onkaan se kehoitus, jonka Paavali antoi juuri silloin, kun hän profetoi niistä, jotka eivät kärsi tervettä oppia: ”Minä vannotan sinua siis Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita hänen ilmestymisessään ja valtakunnassaan: saarnaa sanaa; ole valmis sopivalla ja sopimattomalla ajalla; nuhtele, varoita, kehoita kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella.”

”Ne, jotka ovat yhteydessä Jumalaan, vaeltavat Vanhurskauden Auringon valossa. He eivät häpäise Lunastajaansa turmelemalla tietään Jumalan edessä. Taivaallinen valo loistaa heidän yllään. Lähestyessään tämän maan historian loppua heidän tuntemuksensa Kristuksesta ja häntä koskevista profetioista lisääntyy suuresti. He ovat äärettömän arvokkaita Jumalan silmissä, sillä he ovat yhtä hänen Poikansa kanssa. Heille Jumalan sana on verrattoman kaunis ja ihana. He näkevät sen merkityksen. Totuus avautuu heille. Inkarnaation oppi verhoutuu lempeään hohteeseen. He näkevät, että Raamattu on avain, joka avaa kaikki salaisuudet ja ratkaisee kaikki vaikeudet. Ne, jotka eivät ole halunneet ottaa vastaan valoa ja vaeltaa valossa, eivät kykene ymmärtämään jumalisuuden salaisuutta, mutta ne, jotka eivät ole epäröineet ottaa ristiään ja seurata Jeesusta, näkevät valon Jumalan valossa.” The Southern Watchman, 4. huhtikuuta 1905.